

Με την αιτιολογική σκέψη 244 της προσβαλλόμενης απόφασης η Επιτροπή επικατέστηκε την αιτιολογική σκέψη 227 της ανακληθείσας απόφασης 2014/883/ΕΕ επαναλαμβάνοντας το εκεί συναγόμενο συμπέρασμα, ότι «η χορήγηση ενίσχυσης λειτουργίας με σκοπό τη διασφάλιση της λειτουργίας ενός επενδυτικού έργου που επωφελείται από μη συμβιβάσιμη επενδυτική ενίσχυση είναι εγγενώς μη συμβιβάσιμη με την εσωτερική αγορά». Με την επόμενη περίοδο της εν λόγω αιτιολογικής σκέψης 244 η Επιτροπή δικαιολόγησε το συμπέρασμα αυτό ως ακολούθως: «Χωρίς την παροχή της μη συμβιβάσιμης επενδυτικής ενίσχυσης, ο αερολιμένας της Gdynia δεν θα υπήρχε, καθώς χρηματοδοτείται εξ ολοκλήρου από την εν λόγω ενίσχυση, και επενδύσεις λειτουργίας δεν μπορούν να χορηγηθούν για μη υφιστάμενες αερολιμενικές υποδομές».

Εντούτοις, με την αιτιολογική σκέψη 245 η Επιτροπή υποστήριξε ότι «[το] συμπέρασμα αυτό βάσει των κατευθυντήριων γραμμών του 2005 για τις αεροπορικές μεταφορές ισχύει εξίσου βάσει των κατευθυντήριων γραμμών του 2014 για τις αεροπορικές μεταφορές και αρκεί για να διαπιστωθεί ότι οι ενισχύσεις λειτουργίας που χορηγήθηκαν στον φορέα εκμετάλλευσης του αερολιμένα είναι ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά».

Η έκφραση «ισχύει [...] βάσει των κατευθυντήριων γραμμών του 2014 για τις αεροπορικές μεταφορές» η οποία χρησιμοποιείται στην αιτιολογική σκέψη 245 της προσβαλλόμενης απόφασης δεν έχει την έννοια ότι το κρίσιμο συμπέρασμα συνάγεται από αυτές τις κατευθυντήριες γραμμές. Σημαίνει ότι το συμπέρασμα αυτό δεν επηρεάζεται από την εφαρμογή των διατάξεων των κατευθυντήριων γραμμών του 2014. Με την παρατιθέμενη αιτιολογική σκέψη 245 της προσβαλλόμενης απόφασης επισημαίνεται ότι η ασυμβατότητα της ενίσχυσης λειτουργίας με την εσωτερική αγορά, η οποία προκύπτει από την ασυμβατότητα της επενδυτικής ενίσχυσης, είναι ανεξάρτητη (στηρίζεται σε χωριστή επιχειρηματολογία) από τις κατευθυντήριες γραμμές του 2014. Η «ανακρίβεια» που διαπιστώνει το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 85 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης όσον αφορά την ανακληθείσα απόφαση δεν είναι ικανή να θέσει εν αμφιβόλω την ορθότητα του ανωτέρω συμπεράσματος της προσβαλλόμενης απόφασης.

3. Λόγος αναιρέσης: το σημείο 1 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης είναι αντίθετο προς την αρχή της αναλογικότητας.

Επικουρικός, σε περίπτωση κατά την οποία το Δικαστήριο κρίνει απορριπτέους τους ανωτέρω λόγους αναιρέσης, η Επιτροπή προβάλλει ότι το σημείο 1 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, με το οποίο ακυρώνονται στο σύνολό τους τα άρθρα 2 έως 5 της προσβαλλόμενης απόφασης, είναι αντίθετο προς την αρχή της αναλογικότητας. Συγκεκριμένα, το εν λόγω σημείο του διατακτικού υπερβαίνει τα όρια της έλλειψης νομιμότητας της προσβαλλόμενης απόφασης η οποία διαπιστώνεται με τις σκέψεις 71-89 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης και η οποία αφορά την ενίσχυση λειτουργίας, καθόσον περιέχει δικαστική κρίση και επί της επενδυτικής ενίσχυσης. Το Γενικό Δικαστήριο κακώς έκρινε ότι τα στοιχεία της προσβαλλόμενης απόφασης είναι άρρηκτα συνδεδεμένα στηριζόμενο στο άρθρο της 2. Κατά πάγια όμως νομολογία, τα στοιχεία μιας πράξης είναι άρρηκτα συνδεδεμένα εφόσον η μερική ακύρωσή της οδηγεί σε μεταβολή της ουσίας της. Η κήρυξη της ακυρότητας της προσβαλλόμενης απόφασης ως προς την ενίσχυση λειτουργίας δεν μεταβάλλει την ουσία της προσβαλλόμενης απόφασης, δεδομένου ότι η απόφαση αυτή αφορά περαιτέρω την επενδυτική ενίσχυση υπέρ της εταιρίας PLGK.

⁽¹⁾ Απόφαση (ΕΕ) 2015/1586 της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2015, σχετικά με το μέτρο SA.35388 (13/C) (πρώην 13/NN και πρώην 12/N) — Πολωνία — Κατασκευή του αερολιμένα Gdynia-Kosakowo [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2015) 1281] (ΕΕ 2015, L 250, σ. 165).

⁽²⁾ Απόφαση της Επιτροπής, της 11ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με το μέτρο κρατικής ενίσχυσης SA.35388 (13/C) (πρώην 13/NN και πρώην 12/N) — Πολωνία — Κατασκευή του αερολιμένα Gdynia-Kosakowo [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2014) 759] (ΕΕ 2014, L 357, σ. 51).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) στις
30 Ιανουαρίου 2018 — ΑΧ κατά ΒW**

(Υπόθεση C-57/18)

(2018/C 152/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesarbeitsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: ΑΧ

Ανααιρεσίβλητη: ΒW

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 1, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', της οδηγίας 98/59/EK του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις ⁽¹⁾ (στο εξής: οδηγία 98/59/EK) να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, για τον προσδιορισμό του αριθμού των εργαζομένων που απασχολεί συνήθως μια επιχείρηση, κρίσιμος είναι ο αριθμός των εργαζομένων που απασχολεί η επιχείρηση κατά τη συνήθη λειτουργία της κατά τον χρόνο της απολύσεως;
- 2) Πρέπει το άρθρο 1, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', της οδηγίας 98/59/EK να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, κατά τον προσδιορισμό του αριθμού των εργαζομένων που απασχολεί συνήθως μια επιχείρηση έμμεσου εργοδότη, μπορούν να συνυπολογισθούν οι τοποθετημένοι σε αυτόν προσωρινά απασχολούμενοι;

Σε περίπτωση καταφατικής απάντησεως στο δεύτερο ερώτημα:

- 3) Ποιες προϋποθέσεις ισχύουν για τον συνυπολογισμό των προσωρινά απασχολούμενων κατά τον προσδιορισμό του αριθμού των εργαζομένων που απασχολεί συνήθως μια επιχείρηση έμμεσου εργοδότη;

⁽¹⁾ ΕΕ L 225, σ. 16.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel București (Ρουμανία) στις 2 Φεβρουαρίου 2018 — SC Petrotel-Lukoil SA κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

(Υπόθεση C-68/18)

(2018/C 152/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: SC Petrotel-Lukoil SA

Καθών: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνουν στις διατάξεις του άρθρου 21, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/96/EK του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας ⁽¹⁾, οι διατάξεις του άρθρου 175, σε ισχύ έως την 31η Μαρτίου 2010, του Codul fiscal — Legea 571 (φορολογικού κώδικα — νόμου 571), της 22ας Δεκεμβρίου 2003, και του άρθρου 206¹⁶, σε ισχύ από την 1η Απριλίου 2010, του Codul fiscal — Legea 571/2003, καθώς και οι επακόλουθες ρυθμίσεις;
- 2) Αντιβαίνουν στις διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/96/EK του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας, οι διατάξεις του άρθρου 175, σε ισχύ έως την 31η Μαρτίου 2010, του Codul fiscal — Legea 571 και του άρθρου 206¹⁶, σε ισχύ από την 1η Απριλίου 2010, του Codul fiscal — Legea 571/2003, καθώς και οι επακόλουθες ρυθμίσεις;